

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/558/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713205148
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713205148.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu CD Consulting s. r. o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej E. G., J.J., Z. XXX, o zaplatenie 794,87 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/209/2013-71 z 24.4.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.

V ostatnej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca návrhom, podaným uňho 28.3.2013, domáhal, čím návrh odôvodnil a, čo žalovaná na pojednávaní 24.4.2015 uviedla. Ďalej uviedol: Žalobca je obchodnou spoločnosťou na území Českej republiky (ďalej len ČR). Žalovaná ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky (ďalej len SR). Žalovaná zmenka bola vystavená na území SR, kde je jej platobné miesto. Predmetom konania je cezhraničný spor podľa čl. 3 bodu 1 Nariadenia Rady (ES) č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), nakoľko žalobca má sídlo v ČR, teda v členskom štáte inom ako v členskom štáte súdu konajúceho vo veci. Hodnota uplatnenej pohľadávky nepresahuje výšku 2.000 € a preto sa podľa čl. 2 bodu 1 Nariadenia na tento spor uplatňuje toto Nariadenie. Žalovaná má bydlisko v jeho obvode, z toho dôvodu je podľa uvedeného Nariadenia príslušným súdom na konanie vo veci. Takto určená právomoc súdu je v súlade s čl. 16 bodu 2 Nariadenia Rady (ES) č.44/2001 z 22.12.2000 o právomoci o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Predmetom konania je spor zo zmenky, ktorá bola vystavená podľa slovenského práva, miesto vystavenia aj platobné miesto sa nachádza na území SR. Vzhľadom na uvedené sa žalované vzájomné majetkové vzťahy účastníkov konania spravujú právnym poriadkom SR. Použitie právneho poriadku SR v súlade s § 10 a § 11 zák. č. 97/63 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov zodpovedá rozumnému usporiadaniu záväzkového vzťahu účastníkov konania. Iná dohoda účastníkov konania o voľbe rozhodujúceho práva v konaní preukázaná nebola. Žalobca podal žalobu na Okresný súd (ďalej len OS) Michalovce, ktorý podľa § 104a O.s.p. a § 10 ods. 1 zák. č. 371/04 Z.

z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky postúpil vec na prejednanie a rozhodnutie na OS Košice I, ktorý namietal postúpenie veci a predložil vec Krajskému súdu (ďalej len KS) v Košiciach. KS v Košiciach uznesením 4Ncb/471/2013 z 27.6.2013 rozhodol, že nesúhlas OS Košice I s postúpením veci je dôvodný. V odôvodnení predmetného rozhodnutia, o. i., uviedol, že v prejednávanej veci žalobca podal návrh na OS Michalovce, ktorý je súdom mieste príslušným podľa bydliska žalovanej, ako spotrebiteľa a je aj zo vzdialenostného hľadiska vhodnejší pre spotrebiteľa. Keďže uplatnený nárok bude prednostne posudzovaný podľa predpisov na ochranu spotrebiteľa, odvolací súd mal zato, že miestne príslušným súdom na prejednanie veci je OS Michalovce, v obvode ktorého má žalovaná bydlisko a keďže žalobca návrh uplatnil na uvedenom súde, nie je dôvod na postúpenie veci OS Košice I. Žalobca predložil v konaní vlastnú zmenku (fotokópiu zmenky č.l. 4, ktorá je totožná s originálom zmenky), a reprodukoval údaje, ktoré obsahuje. Citoval znenie § 5 ods. 1, § 11 ods. 1, § 33, § 34 ods. 1, § 48 ods. 1 bod 2., § 75 zák. č. 191/50 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej ZZŠ; poznámka súdu) a § 39 O. z. Z uvedeného vyplýva, že náležitosťou zmenky musí byť údaj splatnosti (§ 1 bod 4. a § 75 bod 3. ZZŠ), pričom zmenka môže byť vystavená (§ 33 ods. 1): bod (1) na videnie (na nahliadnutie), bod (2) na určitý čas po videní (nahliadnutí), bod (3) na určitý čas po dátume vystavenia, bod (4) na určitý čas. Zmenky s inou dobou splatnosti alebo so splatnosťou postupnou sú neplatné (§ 33 ods. 2). V predmetnej zmenke nie je presne určený deň splatnosti. Ak je na nej uvedené, že je splatná pri predložení, ide o zmenku na videnie. Podľa návrhu žalobcu predložená zmenka je vistazmenkou. Preskúmal zmenku z pohľadu jej splatnosti, pričom dospel k záveru, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené 2 možnosti splatnosti, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, z dôvodu jej neurčitosti. Neurčitý údaj splatnosti zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď zo zápisu zaplatím za túto zmenku pri predložení je uvedená splatnosť na videnie (na nahliadnutie (bod 1.)), čo je prvý prípad splatnosti avšak z údaju na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia je uvedená splatnosť na určitý čas, čo je ďalší v poradí druhý prípad splatnosti (bod 4.). Nepovažoval tento údaj za predĺženie lehoty podľa § 34 ods. 1 ZZŠ, nakoľko tento údaj vzbudzuje pochybnosť o druhu splatnosti zmenky. Podľa jeho názoru, ak by vystaviteľ zmenky mal vôľu predĺžiť lehotu na videnie zmenky, údaj mal správne znieť na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia. Mál za to, že na predmetnej zmenke ide o neurčitý údaj splatnosti, resp. splatnosť postupnú, čím podľa § 33 ods. 2 ZZŠ ide o zmenku neplatnú. Najvyšší súd (ďalej len NS) SR vo svojom rozhodnutí 1Obdo 59/2010 z 26.1.2011 jednoznačne skonštatoval, že ak sú v zmenke uvedené 2 rozdielne určenia splatnosti (na videnie a do 2 rokov od vystavenia) spôsobuje to jej neplatnosť, a to s poukazom na § 33 ods. 2 ZZŠ. Na základe uvedeného je zrejmé, že pri uplatňovaní zmenkového práva sa uplatňuje prísny formalizmus a preto z týchto dôvodov návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol. Citoval znenie § 52, § 53 ods. 1 a § 52 O.z. Z § 54 ods. 1, 2 O.z. vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zák. v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zák. priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. KS v Košiciach vo svojom rozhodnutí 4Ncb/471/2013 z 27.6.2013 uviedol, že nárok žalobcu bude prednostne posudzovaný podľa predpisov na ochranu spotrebiteľa. Preto sa v ďalšom zaoberal nárokom žalobcu aj z tohto hľadiska. Nie je preto bez právneho významu, že ZMENKA predložená v konaní reagovala na zmluvný vzťah medzi POHOTOVOSŤ-ou s.r.o. (ďalej len POHOTOVOSŤ) a žalovanou ako fyzickou osobou, pričom mu je z jeho činnosti známe, že zmluvy uzatvárané touto spoločnosťou sa týkajú aj poskytovania spotrebiteľských úverov a daný vzťah treba posudzovať podľa § 52 a n. O. z. a zo strany žalovanej ako spotrebiteľa je daná schopnosť vyjednávať a nižšia úroveň znalosti o zmluvných podmienkach a právnych predpisoch. Mal zato, že POHOTOVOSŤ - právny predchodca žalobcu zneužila svoje postavenie voči žalovanej tým, že jej dala vystaviť predmetnú ZMENKU, pričom následky teda právne účinky ZMENKY nemohli byť vzhľadom na náročnú právnu úpravu zmenkového a šekového práva žalovanej ako spotrebiteľovi známe a jasné, pričom z iných konaní vedených uňho vyplýva, že spotrebiteľom nebolo jasné, kedy je daná ZMENKA zročná, t. j. splatná, aj keď ohľadne zročnosti boli na nej uvedené rovnaké údaje ako na predmetnej zmenke - prvý prípad zročnosti (bod 1.) ako aj druhý prípad zročnosti (bod 4.). Z jednotlivých konaní, v ktorých žalobca opiera svoj nárok vyplývajúci z totožnej zmenky, z výsluchu žalovanej strany vyplynulo, že úver by im nebol vôbec poskytnutý, ak by nepodpísali predmetnú zmenku. V takomto postupe POHOTOVOSŤ-i možno vidieť nekalú praktiku zneužívajúcu núdzu a pocit bezmocnosti spotrebiteľa, ktorý ho vyhľadal v určitej pre neho ťaživej situácie, ktorú dokázal riešiť iba určitou finančnou hotovosťou a zo strany tejto spoločnosti došlo k zneužitiu odkázanosti spotrebiteľa na to, či úver bude alebo nebude poskytnutý a diktátom za akých podmienok a teda aj vystavením a podpísaním zmenky zo strany spotrebiteľa. Navyše v iných konaniach, v ktorých došlo takisto k vystaveniu ZMENKY medzi spotrebiteľom a POHOTOVOSŤ-ou

z dokazovania vyplynulo, že ZMENKOVÁ SUMA bola uvedená v celkovej výške poskytnutého úveru vrátane v budúcnosti splatných zmluvných úrokov a poplatkov vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy a zo strany spotrebiteľov došlo aj k plneniu po DÁTUME VYSTAVENIA zmenky, pričom daná skutočnosť nebola zohľadnená pri uplatňovaní si ZMENKOVEJ SUMY a nereaguje teda na spotrebiteľmi vykonané splátky. Mal zato, že vystavenie ZMENKY treba považovať za neprijateľnú obchodnú praktiku zo strany POHOTOVOST-i, ktorej nemožno poskytnúť súdnu ochranu, keďže neprijateľným spôsobom využila nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvného vzťahu pri vystavení ZMENKY a zneužila tým svoje postavenie, pričom v danom konaní, keďže ide o konanie vyplývajúce zo zaplatenia zmenky, sa tým pádom vyhla povinnosti predložiť zmluvu uzatvorenú medzi POHOTOVOST-ou a žalovanou, čím následne by táto zmluva mohla byť podrobená preskúmaniu z toho pohľadu, či jej ust. sú v súlade s právom na ochranu spotrebiteľa. Takéto konanie POHOTOVOST-i (právneho predchodcu žalobcu) možno vyhodnotiť ako konanie, ktoré obchádza zák. a je vo svojich dôsledkoch neplatné, vzhľadom na § 39 O. z. Preto nárok žalobcu zamietol aj z týchto dôvodov majúcich svoju podstatu v obchádzaní práva na ochranu spotrebiteľa, ktorá mu je zák. garantovaná a reflektuje aj na komunitárne právo. Bol toho názoru, že pre rozpor so zák., spočívajúci v jeho obchádzaní je podľa § 39 O. z. neplatná zmenková dohoda, na základe ktorej spotrebiteľ podpísal v prospech podnikateľa zmenku na rad, ktorá súvisela so spotrebiteľským úverom. Preto aj z tohto dôvodu nárok žalobcu zamietol. Takisto samotné hromadenie zabezpečovacích zmeniek na žalobcu vrátane žalovanej zmenky, možno považovať za nemravný postup a to nielen zo strany žalobcu, ale aj zo strany POHOTOVOST-i. Zmenkový vzťah je akcesorický právny vzťah, ktorý iba zabezpečuje základný vzťah založený medzi účastníkmi. Ak niet základného úverového vzťahu, niet ani akcesorického vzťahu. Preto samotná zmenka nemôže brániť súdnemu prieskumu nekalých doložiek. Javí sa, že vystavením zmenky sa POHOTOVOST-ou chcela takémuto súdnemu prieskumu a posúdenia prijateľnosti podmienok dojednaných v jednotlivých spotrebiteľských zmluvách vyhnúť. Vzhľadom na uvedené záverom dodal, že zmenková zmluva uzatvorená medzi žalovanou a POHOTOVOST-ou je absolútne neplatná aj pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 O. z. Preto návrh zamietol aj z tohto dôvodu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, keďže táto si náhradu trov konania neuplatnila.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto odvolanie z dôvodu, že a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods. 2 písm. b) O.s.p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.]. 1. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Prekvapivosť napadnutého rozhodnutia vyplýva zo skutočnosti, že žalovaná uplatnený nárok nepoprela, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä -vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou NS SR, na ktorú poukazuje v tomto odvolaní a ktorá má byť súdu známa. 2. Súd dospel k záveru, že zmenka je neplatná pre neurčitý údaj splatnosti. Neurčitosť splatnosti má vyplývať z údajného rozporu medzi na zmenke napísaným údajom zaplatím za túto zmenku pri predložení a údajom na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. 3. V zmysle čl. I § 33 ZZŠ môže byť splatnosť zmenky určená len 4 spôsobmi predpokladanými zák., inak je zmenka ničotná (neplatná). Jedným zo spôsobov splatnosti zmenky je splatnosť na videnie (ide o tzv. vistazmenku). Zák. explicitne neudáva akým spôsobom sa má doložka uviesť. Spôsob uvádzania doložiek splatnosti bol zaužívaný v zmenkovej doktríne už desaťročia, pričom rozhodujúca je doktrína a judikatúra po r.1930 (konanie Ženevskej konferencie), od kedy sa datuje platná právna úprava. Je zaužívané pri vistazmenkách používať na označenie údaj zročnosti údaj najmä nasledovnými slovnými vyjadreniami: na predloženie, po predložení, pri predložení, na videnie. Takéto označenie sa uvádza v staršej, ako aj novej doktríne (napr.: Kizlink, K. - Spišiak, J.: Zmenkové právo. Bratislava 1944, s.217, Kotásek, J.: Zákon směnečný a šekový. Praha 2012, s.182, Kovařík, Z.: Zákon směnečný a šekový. Praha 2011, s.130). 4. Je nesporné, že údaj, ktorý je uvedený na predloženej zmenke ako údaj splatnosti pri predložení je tradičný údaj, ktorý sa používa ako údaj splatnosti pri vistazmenke, t.j. zmenky splatnej na videnie. 5. V zmysle čl. I § 34 ods. 1 ZZŠ zmenku splatnú na videnie je potrebné predložiť na platenie do 1 roku od dátumu vystavenia. Vystaviteľ môže lehotu na platenie predĺžiť alebo skrátiť. Predĺženie lehoty na platenie sa na zmenke musí uviesť. Opätovne ani v tomto prípade nie je v zák. explicitne uvedené, ako sa má údaj o predĺžení, resp. skrátení lehoty splatnosti uviesť. Dôležité je, aby bol údaj dostatočne určitý a nevzbudzoval pochybnosti o zameniteľnosti s iným údajom. Je potrebné mať zároveň na zreteli, že zmenka predstavuje abstraktný záväzok, stelesňuje právo samé o sebe, je zo zák. prevoditeľná indosamentom, a preto sa pri posudzovaní podstatných náležitostí vyžadujú prísnejšie kritériá (tzv.

rigor cambialis), tzv. formálna zmenková prísnosť. Vychádzajúc zo zásady rigor cambialis mali by byť náležitosti na zmenke uvedené tak určito, aby nezávislá priemerne vyspelá tretia osoba, ktorá zmenku nikdy predtým nevidela, mohla posúdiť pri čítaní jej textu, či ide o zmenku, ktorá má riadne uvedené všetky náležitosti (t.j. najmä kto, komu, koľko, kedy a kde má platiť). 6. V tejto veci je na zmenke uvedené na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Pri jazykovom výklade uvedeného je celkom zrejmý význam slova na platenie, predložiť. Otázkou je, čo znamená slovné spojenie v lehote 4 rokov od vystavenia. Predložka v podľa synonymického slovenského slovníka vyjadruje aj časové okolnosti a jej synonymom je spojka počas. Podstatné meno lehota podľa synonymického slovenského slovníka znamená obdobie ako určitý časový úsek. Na základe uvedených výkladových pravidiel slovenského jazyka je možné vyvodiť, že zmenka má byť predložená počas obdobia 4 rokov od vystavenia. Tzn., že uvedený údaj vymedzuje časový úsek od kedy (od vystavenia) do kedy (uplynutím 4 rokov od vystavenia) má byť zmenka predložená na platenie. Uvedený posudzovaný údaj teda logicky zodpovedá účelu vymedzenia lehoty na predloženie vistazmenky na platenie v súlade s čl. I § 34 ods. 1 ZZŠ, v zmysle ktorého môže byť 1 ročné obdobie, počas ktorého má byť zmenka predložená na platenie predĺžené, čo sa stalo aj v tomto prípade tým, že obdobie bolo predĺžené na 4 roky. 7. Nie je možné sa stotožniť so záverom, že v údají predlžujúcim lehotu na platenie by mala byť ešte uvedené predložka do, a to tak, že údaj by mal znieť na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia. Uvedené nemá žiadnu oporu v jazykovom výklade a význame obsahu slov aj bez uvedenia predložky do ako bolo analyzované. Je potrebné mať na zreteli, že určité slovné výrazy, aby mali totožný charakter je možné vyjadriť aj inou slovnou kombináciou bez toho, že by sa zmenil ich význam. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmenkovom práve sa pri výklade síce aplikuje princíp rigor cambialis, ktorý znamená zmenkovú prísnosť po formálnej stránke z hľadiska obsahu zmenky. Formálny prístup však nie je totožný s formalizmom, ktorý nemá oporu ani v zmenkovom práve. 8. Na základe uvedeného údaj Zaplatím za túto zmenku pri predložení si navzájom nekonkuruje s údajom na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia, pretože ide o 2 rozličné údaje s 2 rozdielnymi významami z pohľadu zmenkového, t.j. nejde o vnútorný rozpor zmenky. Prvý z nich určuje údaj zročnosti zmenky, t.j. podľa neho zmenku charakterizujeme o aký typ ide z hľadiska zročnosti (v tomto prípade vistazmenka), druhý z nich určuje obdobie, v rámci ktorého môže byť zmenka predložená na platenie. 9. Pokiaľ ide o argument, že NS SR mal v rozsudku: 1Obdo 59/2010 z 26.1.2011 uviesť, že zmenka je neplatná, ak sú na nej uvedené „dve“ rozdielne údaje splatnosti, a to na videnie a do 2 rokov od vystavenia, k tomuto uviedol nasledovné. Je pravdou, že nie je prípustné, aby v zmysle čl. I § 33 ZZŠ boli v jednej a tej istej listine (zmenke) uvedené 2 rozdielne údaje splatnosti, pretože tieto by robili listinu vnútorne rozpornou, čo má za následok jej ničotnosť (neplatnosť). Z odôvodnenia súdeného prípadu NS pri uvedení konštatácie KS v Nitre ako odvolacieho súdu (s.3 rozsudku) skôr vyplýva (aj keď nie je presne popísaný celý text zmenky), že na listine boli uvedené 2 rozdielne údaje splatnosti, a to splatná na videnie, t.j. ide o vistazmenku a zároveň splatná do 2 rokov od vystavenia, t.j. ide o datozmenku. Ak tieto údaje boli uvedené takto, potom je pravdou, že text je na listine vnútorne rozporný a KS v Nitre ako súd odvolací správne skonštatoval, že zmenka je ničotná (neplatná). Nad rámec uvedeného treba poznamenať, že NS SR ako súd dovolací sa touto otázkou v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal. V ním (žalobcom) posudzovanom prípade v tejto analýze sa však o takúto skutkovú situáciu vôbec nejedná! V posudzovanom prípade je uvedený údaj splatnosti: na videnie, avšak iný údaj: na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia nie je ďalší údaj splatnosti v zmysle čl. I § 33 ods. 1 ZZŠ, ale ide o údaj predĺženia lehoty na predloženie zmenky na platenie v zmysle čl. I § 34 ods. 1 ZZŠ, čo jednoznačne vyplýva z jazykového textu na platenie predložiť... Z toho dôvodu nie je možné vôbec argumentovať cit. judikátom NS SR, pretože ide o skutkovo inú situáciu a navyše sa dovolací súd týmto problémom ani vôbec nezaoberal. 10. Záver súdu je teda nesprávny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. 11. Súd v odôvodnení rozsudku ďalej uvádza, že je názoru, že pre rozpor so zák., spočívajúci v jeho obchádzaní je v zmysle § 39 O. z. neplatná zmenková dohoda, na základe ktorej spotrebiteľ podpísal v prospech podnikateľa zmenku a preto aj z tohto dôvodu žalobu zamietol. Zároveň súd uviedol, že nakoľko zmenková zmluva uzatvorená medzi žalovanou a POHOTOVOSTĚ-OU je absolútne neplatná, tento návrh zamietol. Je potrebné uviesť, že nepozná a nie je mu jasný pojem zmenková zmluva. 12. Uviedol, že súd zovšeobecňuje svoje tvrdenia. Súd uvádza, že dochádza k zneužitiu postavenia voči žalovanej tým, že POHOTOVOSTĚ (jeho právny predchodca) dala vystaviť predmetnú zmenku, pričom následky (právne účinky) zmenky nemohli byť vzhľadom na náročnú právnu úpravu zmenkového a šekového práva žalovanej známe a jasné. Citoval, čo v tejto veci KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 43CoZm/18/2013 z 28.11.2013 uviedol. 13. Uviedol, že súd pri svojom odôvodnení vychádza len zo zaužitej praxe súdu v iných právne a skutkovo obdobných veciach. Týmto konaním nepochybne došlo k porušeniu základného na spravodlivý súdny proces, ako aj k odňatiu možnosti konať pred súdom. 14. Je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je

účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v ZSZ vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 15. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo k bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 16. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZSZ (citoval jeho znenie). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaná, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 17. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto „úlohu“ a iniciatívu na seba (proti vôli žalovanej) prevzal súd a suploval aktivitu žalovanej. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovanú na nich ani upozorniť (§ 5 ods. 1 O. s. p.). 18. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods. 1 O. s. p., súd porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnúť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. 19. Súd vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon. Uvedený záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše mu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. 20. Poukázal na rozsudok Nejvyššího soudu ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004) a z jeho odôvodnenia citoval. 21. Vzhľadom na to, že NS ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. 22. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zák. o spotrebných úveroch a, že tomuto zák. odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zák. predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený jeho nárok je tak v celom rozsahu dôvodný. Takisto uznesenie KS v Banskej Bystrici: 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Uznesenie KS v Košiciach: 4CoZm/3/2014 z 13.6.2014, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Uvedené závery potvrdzuje uznesenie KS v Prešove: 9Co/22/2014 z 11.3.2014, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. Uznesenie KS v Trnave: 11Co/529/2014 z 11.2.2015, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje taktiež uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok, tak že návrhu na uplatnenie pohľadávky sa v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 51,45 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režijný paušál. Príloha: Uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, Uznesenie KS v Prešove 9Co/22/2014 z 11.3.2014, Uznesenie KS v Trnave 11Co/529/2014 z 11.2.2015.

4. Žalobca podaním (č.l. 103) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods. 1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl. 7 „Nariadenie“ vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup

s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl. 7 Nariadenia súd vydá rozsudok v skrátanom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

5. Podľa § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa ods. 2 cit. ust. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Podľa ods. 3 cit. ust. ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

9. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanej 9.9.2016 (doručenka pri č.l. 104), avšak sa k nemu nevyjadrila, aj keď na to bola vyzvaná uznesením 5Co/558/2015-104 z 5.9.2016, ktoré jej bolo doručené tiež 2.9.2016 (doručenka pri č.l. 104).

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a v ostatnej časti rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, aj jeho dôvody sú z väčšej časti správne, preto sa vo väčšej časti stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

11. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

12. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods. 2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 221 ods. 1 O. s. p. súd rozhodnutie zrušil, len ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali a j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

14. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumel procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemohol uplatniť konkrétne procesne práva priznané mu O. s. p.

15. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods. 2 písm. b) O. s. p., teraz § 365 ods. 1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu.

18. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods. 3 CSP): Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.l. 4) je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák. č. 258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods. 6, 7 cit. zák. č. 258/01 Z. z.

20. Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade s ustálenou rozhodovacou súdnou praxou (§ 393 ods. 3 CSP) formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávného kolégia NS SR a obchodnoprávného kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech vo veci, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaná žiadne trovy nežiadala.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.